

Tefillah: The Past, the Practical, and the Profound

The History of Tefillah, Conquest of the Holy Land (2488/1273 B.C.E.) - Destruction of the First Temple (586 B.C.E.)

כד הקמח תפילה

ה' אלקים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלקי יעקב סלה (תהלים פד). פסוק זה אמרו דוד ע"ה והיה מתחנן להקב"ה שישמע תפלתו לפי שעם התפלה יתקרב אדם לבוראו, והנה דוד שריוה להקב"ה בשירות ותשבחות ריבה לפניו תפלות ותהלות מכל אשר היו לפניו וערך שלחן התפלה לכל באי עולם, וכיון שבא דוד באת תפלה לעולם כי הוא החזיק יסודותיה והדריך בה לכל הבריות ולימד דעת את העם איך יתנהגו בתפלה ובתחנה לפני אדון הכל.

"Hashem, G-d of Legions, hear my prayer, listen, o God of Jacob, Selah (Psalms 84)." This verse was uttered by David of blessed memory, and he pleaded with G-d that He listened to his prayer, for through prayer a person draws near to their Maker, and David sang before G-d songs and praises, multiplied prayers and laudations more than anyone before him, and set the proverbial table of prayer for all future humanity, **for when David arrived (in the world), prayer arrived with him for he strengthened its foundations and gave guidance to all creatures and taught the nation how to act in prayer and pleading before the Master of All.**

משנה תענית פרק ד משנה ב

אלו הן מעמדות, לפי שנאמר (במדבר כח), צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי, וכי היאך קרבנו של אדם קרב, והוא אינו עומד על גביו, התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים, של לויים, ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלים, וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהו וקוראין במעשה בראשית:

These are the non-priestly watches: Since it is stated: "Command the children of Israel and say to them: My offering of food, which is presented to Me made by a fire, of a sweet savor to Me, you shall guard the sacrifice to Me in its due season" (Numbers 28:2), this verse teaches that the daily offering was a communal obligation that applied to every member of the Jewish people. The mishna asks: But how can a person's offering be sacrificed when he is not standing next to it? The mishna explains: Since it is impossible for the entire nation to be present in Jerusalem when the daily offering is brought, the early prophets, Samuel and David, instituted twenty-four divisions. For each and every division there was in Jerusalem a deputation (*ma'amad*) of priests, Levites, and Israelites who would stand by the communal offerings for that day to represent the community. When the time arrived for the members of a certain watch to ascend, the priests and Levites of that watch would ascend to Jerusalem to perform the Temple service. And as for the Israelites assigned to that priestly watch, some of them went up to Jerusalem, while the rest of them assembled in their towns and read the act of Creation.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז עמוד ב

תנו רבנן: אנשי משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל בראון. ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת, ויושבין ארבע תעניות: בשני בשבת, בשלישי, ברביעי, ובחמישי. בשני – על יורדי הים. בשלישי – על הולכי מדברות. ברביעי – על אסכרן שלא תיפול על התינוקות. בחמישי – על עוברות ומיניקות. עוברות – שלא יפילו, מיניקות – שייניקו את בניהם. ובערב שבת לא היו מתעניין מפני כבוד השבת, קל וחומר בשבת עצמה.

The Sages taught: The members of the priestly watch would pray for the offerings of their brothers, the daily offering, that it should be accepted with favor. And meanwhile, the members of the non-priestly watch remained in their towns and would assemble in the synagogue and observe four fasts: On Monday of that week, on Tuesday, on Wednesday, and on Thursday. On Monday they would fast for seafarers, that they should be rescued from danger, as the sea was created on Monday. On Tuesday they would fast for those who walk in the desert, as the dry land was created on Tuesday. On Wednesday they would fast over croup, that it should not befall the children, as on the fourth day the bodies of light [me'erot] were created, a textual allusion to curses [me'erot]. On Thursday they would fast for pregnant women and nursing women, as living beings were first created on this day. For pregnant women

Tefillah: The Past, the Practical, and the Profound

they would fast that they should not miscarry, while for nursing women they would fast that they should be able to nurse their children properly. And on Shabbat eve they would not fast, in deference to Shabbat, and a fortiori they would not fast on Shabbat itself.

שמואל א פרק א פסוקים ז-יז

וְכִן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְקֹקֶה כִּן תִּכְעַסְנָה וּתְבַכֶּה וְלֹא תֹאכַל: וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֵי אִשָּׁה חָנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלֹּא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשֶׂרָה בָּנִים: וּתְקַם חָנָה אַחֲרָי אֲכָלָה בְּשֶׁלֶה וְאַחֲרָי שָׁתָה וְעָלִי הִכְהֵן יִשָּׁב עַל־הַכֶּסֶּא עַל־מִזְבֵּחַ הַיֵּכָל יְקֹקֶה: וְהִיא מָרַת נֶפֶשׁ וּתְתַפְלַל עַל־יְהוָה וּבְכָה תְּבַכֶּה: וּתְדַר נֶדֶר וַתֹּאמֶר יְקֹקֶה צְבָאוֹת אִם־רָאָה תִּרְאֶהוּ בְּעֵינֵי אִמְתִּי וְזָכַרְתִּנִּי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אִמְתִּי וְנִתְתָּה לְאִמְתִּי זָרַע אֲנָשִׁים וְנִתְתִּיו לְיְקֹקֶה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמִוְרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְקֹקֶה וְעָלִי שָׁמַר אֶת־פִּיהָ: וְחָנָה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נִעְוֹת וּקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלֶי לְשֹׁכְרָה: וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ עָלִי עַד־מִתִּי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיִןךָ מֵעַלֶיךָ: וַתַּעַן חָנָה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אֲשֶׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנִכִּי וַיַּיִן וְשֹׁכַר לֹא שָׁתִיתִי וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְקֹקֶה: אֶל־תִּתֵּן אֶת־אִמְתִּי לִפְנֵי בַת־בְּלִיעַל כִּי־מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה: וַיַּעַן עָלִי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם וְאַל־הִי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעַמּוֹ:

This happened year after year: Every time she went up to the House of the LORD, the other would taunt her, so that she wept and would not eat. Her husband Elkanah said to her, "Hannah, why are you crying and why aren't you eating? Why are you so sad? Am I not more devoted to you than ten sons?" After they had eaten and drunk at Shiloh, Hannah rose.—The priest Eli was sitting on the seat near the doorpost of the temple of the LORD.— In her wretchedness, she prayed to the LORD, weeping all the while. And she made this vow: "O LORD of Hosts, if You will look upon the suffering of Your maidservant and will remember me and not forget Your maidservant, and if You will grant Your maidservant a male child, I will dedicate him to the LORD for all the days of his life; and no razor shall ever touch his head." As she kept on praying before the LORD, Eli watched her mouth. Now Hannah was praying in her heart; only her lips moved, but her voice could not be heard. So Eli thought she was drunk. Eli said to her, "How long will you make a drunken spectacle of yourself? Sober up!" And Hannah replied, "Oh no, my lord! I am a very unhappy woman. I have drunk no wine or other strong drink, but I have been pouring out my heart to the LORD. Do not take your maidservant for a worthless woman; I have only been speaking all this time out of my great anguish and distress." "Then go in peace," said Eli, "and may the God of Israel grant you what you have asked of Him."

שמואל א פרק ב פסוקים א-ד

וּתְתַפְלַל חָנָה וַתֹּאמֶר עֲלֵץ לִבִּי בְּיְקֹקֶה רָמָה קִרְנֵי בְּיְקֹקֶה רָחַב פִּי עַל־אֹיְבָי כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעַתְּךָ: אִין־קְדוֹשׁ בְּיְקֹקֶה כִּי אִין בְּלִתְךָ וְאִין צוֹר כְּאַלְהֵינוּ: אֶל־תִּרְבּוּ תְּדַבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹת יְקֹקֶה (וְלֹא) [וְלֹא] נִתְּכֵנוּ עַל־לוֹת: קִשְׁת גְּבָרִים חֲתָיִם וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל:

And Hannah prayed: My heart exults in the LORD; I have triumphed through the LORD. I gloat over my enemies; There is no holy one like the LORD, Truly, there is none beside You; There is no rock like our God. I rejoice in Your deliverance. Talk no more with lofty pride, Let no arrogance cross your lips! For the LORD is an all-knowing God; By Him actions are measured. The bows of the mighty are broken, And the faltering are girded with strength.

ילקוט שמעוני שמואל א רמז פ

ותתפלל חנה, מכאן אנו למדין שנשים חייבות בתפלה שכן חנה היתה מתפללת י"ח ברכות רמה קרני בה' - מגן אברהם. ה' ממית ומחיה - מחיה המתים. אין קדוש כה' - האל הקדוש. כי אל דעות ה' - אתה חונן. ונכשלים (בעונם) אזרו חיל - הרוצה בתשובה, מוריד שאול ויעל - המרבה לסלוח. שמחתי בישועתך - גואל ישראל. מקימי מעפר דל - רופא חולים. שבעים בלחם - מבורך השנים. רגלי חסידיו ישמור - מקבץ נדחי עמו ישראל. ה' ידיו אפסי ארץ - אוהב צדקה ומשפט. ורשעים בחשך ידמו - מכניע זדים. ויתן עוז למלכו - בונה ירושלים. וירם קרן משיחו - את צמח דוד. ואין צור כאלהינו - שומע תפלה. אל תרבו תדברו גבוהה - שאותך לבדך ביראה [נעבוד]. יצא עתק מפיכם - הטוב שמך ולך נאה להודות. ויתן עוז למלכו - עושה השלום. הרי שמונה עשרה ברכות שהתפללה:

Tefillah: The Past, the Practical, and the Profound

And Chanah prayed- from here we learn that women are obligated in prayer, for indeed Chanah prayed eighteen blessings. "Rimah Karni beHashem-" this refers to the blessing of Magen Avraham. "Hashem puts to death and gives life-" this refers to the blessing of *mechaye hameitim*. "There is none holy like G-d"- The Holy G-d. "For Hashem is a G-d of knowledge"- You bestow (knowledge)... Behold- there are eighteen benedictions that she prayed.

תשובות הגאונים - הרכבי סימן רנח

סימן רנח. סת. ושישי הא דאמי ר' הייאק) בר אבא. אמי ר' יוחנן אנשי כנסת
הגדולה תיקנו להן לישראל ברכות ותפלות. מקמי הכין בבית
ראשון היכי הוון עברי ומאי הויא צלותיהו. כך שמענו שלא היה להן בתפלה בבית
ראשון אלא ברכות אבות וגבורות וקד' השם והן שלש ראשונות ועבדה וברכת
כהנים לבסוף אחר שמברכין על המאורות וקוראין עשרת הדברים (וקורין עשרת
הדברים) וקורין שמע והיה אם שמוע ומוכירין יציאת מצרים בפרשת ויאמר
ומברכין אתה לאחריה על נאולת ישראל באמת ויציב. ושאר ברכות שלתפלות
בבית שני תקנום הנביאים ואנשי כנסת הגדולה. וכך היה מנהג מקדש גם בבית
שני דחנן אמי להן הממונה) ברכו ברכה אחת והן ברכו וקראו עשרת הדברים
שמע והיה אם שמוע ויאמר וברכו שלש ברכות ואמת ויציב ועבדה וברכת
(השם) כהנים):

R Hiyya bar Aba said in the name of R Yohanan: The Men of the Great Assembly established for the Jews blessings and prayers. (But) before this, during the time of the First Temple, how would they act and what were their prayers? Such have we heard, that their prayers consisted only of the Blessing of our Fathers (*Avot*) and *Gevurot* (*Atah Gibbor*) and *Kedushat Hashem* (*Ata Kadosh*), and these are the first three blessings, and the blessing of Temple Service (*Avoda- Retzeh*) and the Priestly Blessing at the end, after they would bless on the luminaries (*Yotzer Or*) and recite the Ten Commandments and the Shema and the second passage of Shema (*Vehaya Im Shamo*) and recall the exodus from Egypt in the passage of *Vayomer* and recite one blessing following this regarding the redemption of Israel in the passage "*Emet Veyatziv*." And the rest of the blessings that characterized prayer during the era of the Second Temple were established by the Prophets and the Men of the Great Assembly. And so was the custom in the Temple also in the times of the Second Temple, for it was stated (Tamid 5:1): "Recite a single blessing of the blessings that accompany Shema. And the members of the priestly watch recited a blessing, and then they recited the Ten Commandments, Shema (see Deuteronomy 6:4-9), *VeHaya im Shamo* (see Deuteronomy 11:13-21), and *VaYomer* (see Numbers 15:37-41), the standard formula of Shema. Additionally, they blessed with the people three blessings: True and Firm, the blessing of redemption recited after Shema; and the blessing of the Temple service, which is also a blessing recited in the Amida prayer; and the Priestly Benediction.

Additional Material